

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีแบบ Onsite ภาควิชาภาษาไทย

กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

Factors Influencing Learning Satisfaction among Thai Program Onsite Undergraduate

Students: A Case Study of the University of the Thai Chamber of Commerce

ศรัญญา สนั่นทุ่ง¹ จรัชวรรณ จันทร์ตัน²

Saranya Sanuntung¹ Jaratchawan Chantrat²

Email : Sarunya_san@utcc.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ว่าอิสระเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีแบบ Onsite ภาควิชาภาษาไทย กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางสังคม ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ (AIO: Activities, Interests, Opinions) และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรภาษาไทยแบบ Onsite จำนวน 436 คน ซึ่งกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อน 5% การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีระดับความพึงพอใจในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.61) และปัจจัยทางสังคม ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ (AIO) และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ล้วนมีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย พบว่า ความเข้าใจในเนื้อหาที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือการใช้สื่อการเรียนการสอน และกิจกรรมทางสังคมตามลำดับ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพการสอน การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองผู้เรียน และการสร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จะช่วยเพิ่มความพึงพอใจและแรงจูงใจในการเรียนแบบ Onsite ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอน, ความพึงพอใจในการเรียน, ปัจจัยทางสังคม, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, ไลฟ์สไตล์ (AIO)

Abstract

This independent study entitled “Factors Influencing Learning Satisfaction of Undergraduate Students in Onsite Thai Programs: A Case Study of the University of the Thai Chamber of Commerce” aimed to examine the effects of social factors, lifestyle factors (AIO: Activities, Interests, Opinions), and instructional management factors on undergraduate students’ learning satisfaction. The study employed a quantitative research design, using a structured questionnaire to collect data from 436 undergraduate students enrolled in Thai-language onsite programs. The sample size was determined using Taro Yamane’s formula at a 95% confidence level with a 5% margin of error. Data were analyzed using descriptive statistics, including mean and standard deviation, and inferential statistics through multiple regression analysis. The results indicated that the overall level of learning satisfaction among students was high ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.61). Social factors, lifestyle (AIO) factors, and instructional management factors were all positively related to and significantly influenced students’ learning satisfaction at the 0.05 level of significance. When considering the sub-dimensions, content understanding had the strongest positive influence on learning satisfaction, followed by instructional media use and social activities, respectively. The findings suggest that universities should prioritize improving teaching quality, designing learner-centered instructional activities, and fostering supportive social environments that enhance student engagement. Strengthening these areas will contribute to higher levels of satisfaction and sustained motivation among students participating in onsite learning formats.

Keywords: Instructional Management, Learning Satisfaction, Lifestyle (AIO), Social Factors, University of the Thai Chamber of Commerce

บทนำ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเรียนแบบ Onsite ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ระบบอุดมศึกษาไทยเผชิญกับความท้าทายเชิงโครงสร้างอย่างชัดเจน โดยเฉพาะการลดลงของจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นผลจากทั้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร การเข้าสู่สังคมสูงวัย และการเปลี่ยนแปลงค่านิยมด้านการศึกษา ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาระบุว่า ภายในระยะเวลาเพียงสิบปี อัตราการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยลดลงเกือบร้อยละ 30 สะท้อนถึงความเปราะบางของระบบการศึกษาที่ไม่อาจพึ่งพารูปแบบเดิมได้อีกต่อไป

ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ ระบบการเรียนออนไลน์และการเรียนแบบผสมผสาน (Hybrid Learning) ได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น ส่งผลให้การเรียนแบบ Onsite ซึ่งเคยเป็นหัวใจหลักของการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย ถูกตั้งคำถามถึงความจำเป็นและความคุ้มค่า นักศึกษาจำนวนไม่น้อยเริ่มมองว่าการเข้าเรียนในห้องเรียนทุกวันไม่สอดคล้องกับไลฟ์สไตล์และทางเลือกในการเรียนรู้ที่หลากหลาย อย่างไรก็ตาม การเรียนแบบ Onsite มิได้เป็นเพียงการถ่ายทอดเนื้อหาทางวิชาการ แต่ยังเป็นพื้นที่สำคัญของการสร้างประสบการณ์ชีวิต การพัฒนาทักษะทางสังคม และการสร้างความผูกพันระหว่างนักศึกษา เพื่อน และอาจารย์ ซึ่งไม่สามารถทดแทนได้อย่างสมบูรณ์ด้วยระบบออนไลน์

ปรากฏการณ์ที่น่ากังวลในปัจจุบันคือ การที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนครบตามหลักสูตร แต่กลับมีพฤติกรรมขาดเรียนหรือเข้าเรียนอย่างไม่สม่ำเสมอ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านชี้ว่า พฤติกรรมดังกล่าวไม่ควรถูกมองเพียงในมิติของวินัยหรือความรับผิดชอบส่วนบุคคล หากแต่เป็นสัญญาณของ “ภาวะไม่ผูกพันกับการเรียนรู้” (Disengagement) และภาวะหมดไฟทางการเรียน (Academic Burnout) ที่เกิดจากแรงกดดันทางเศรษฐกิจ สังคม และจิตใจ รวมถึงการที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ทางเลือก เช่น สื่อออนไลน์ แพลตฟอร์มวิดีโอ และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ได้อย่างสะดวก

นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมและระบบการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยยังมีบทบาทสำคัญต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นคุณภาพของผู้สอน วิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา ตลอดจนระบบสนับสนุนและกิจกรรมทางสังคมที่ช่วยสร้างความรู้สึกร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

มหาวิทยาลัย หากองค์ประกอบเหล่านี้ไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้เรียนยุคใหม่ อาจนำไปสู่การถอนตัวแบบเงียบ (Silent Withdrawal) ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งนักศึกษาและสถาบันการศึกษาในระยะยาว

การศึกษาวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเรียนแบบ Onsite ของนักศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย โดยมุ่งเน้น 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ตามแนวคิด AIO (Activities, Interests, Opinions) และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัยดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 436 คน เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และอิทธิพลของปัจจัยดังกล่าวต่อความพึงพอใจในการเข้าเรียน

ผลการศึกษาที่คาดว่าจะได้รับจะช่วยให้สถาบันการศึกษามีความเข้าใจเชิงลึกต่อพฤติกรรมและความต้องการของนักศึกษาในยุคปัจจุบัน สามารถนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน หลักสูตร และกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและไลฟ์สไตล์ของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตทางการศึกษา ความผูกพันกับมหาวิทยาลัย และความยั่งยืนของระบบอุดมศึกษาไทยในระยะยาว

แม้ว่าจะมีงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา แต่ส่วนใหญ่มักมุ่งศึกษาปัจจัยเฉพาะด้าน เช่น คุณภาพการสอน แรงจูงใจในการเรียน หรือพฤติกรรมการเรียนรู้เพียงมิติใดมิติหนึ่ง ขณะที่งานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยทางสังคม ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ (AIO) และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนร่วมกันยังมีจำนวนจำกัด โดยเฉพาะในบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีแบบ Onsite ภาควิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยเอกชน ดังนั้น การศึกษานี้จึงมุ่งศึกษาปัจจัยทั้งสามด้านร่วมกัน เพื่ออธิบายความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

วัตถุประสงค์การศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยอิทธิพลทางสังคมที่มีผลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ (AIO : A= Activities , I= Interests , O= Opinions) ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียนแบบ Onsite ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย การศึกษานี้มุ่งอธิบายว่า “ความพึงพอใจในการเรียนแบบ Onsite” ของนักศึกษาปริญญาตรีภาคภาษาไทย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เกิดจากปัจจัยใดบ้าง โดยกำหนดตัวแปรต้นสำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคม (Social Factors), ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ตามแนวคิด AIO (Activities–Interests–Opinions) และ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน (Instructional Management) ซึ่งทั้งหมดเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับประสบการณ์การเรียนรู้จริงของนักศึกษา และมีแนวโน้มส่งผลโดยตรงต่อระดับความพึงพอใจในการเข้าเรียน

1. ปัจจัยด้านสังคม (Social Factors) ในบริบทมหาวิทยาลัย “การเรียน ” ไม่ได้เกิดจากเนื้อหาในห้องเรียนเท่านั้น แต่เกิดจาก ความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ ระหว่างนักศึกษาด้วยกันเพื่อนร่วมชั้น รวมถึงนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน ปัจจัยทางสังคมจึงมีบทบาทสำคัญต่อทัศนคติ อารมณ์ ความมั่นใจ และแรงจูงใจในการเรียน องค์ประกอบที่เด่นของปัจจัยด้านสังคมในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย

ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Belonging) งานวิจัยของ เปรมฤดี ศรีวิชัย & พิมพ์พิมล วงศ์ไชยา (2012) สะท้อนว่า sense of belonging มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเครียดและภาวะซึมเศร้า กล่าวคือ ยิ่งรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งมาก ยิ่งมีแนวโน้มมีสุขภาวะจิตที่ดีขึ้น ซึ่งเชื่อมโยงกับความพึงพอใจต่อชีวิตในมหาวิทยาลัยได้โดยตรง ขณะที่ ผจงจิต ไกรถาวร & กมลรัตน์ กิตติพิมพานนท์ (2012) ชี้ว่า ความรู้สึกผูกพันต่อสถาบันสัมพันธ์กับ “ความสุขในการเรียน” และส่งเสริมแรงจูงใจในการศึกษา

กิจกรรมทางสังคม/การมีส่วนร่วม (Social Activities/Engagement) งานของ กังสดาร แดงน้อย (2555) สะท้อนว่ากิจกรรมนักศึกษา (วิชาการ ศิลปวัฒนธรรม กีฬา และจิตอาสา) ช่วยสร้างเครือข่าย เพิ่มการมีส่วนร่วม และหล่อหลอมความรู้สึกเป็นเจ้าของสถาบัน ขณะที่งานวิจัยของ ม.ราชชมงคลล้านนา เชียงราย (2565) เน้นว่า “กิจกรรมเพื่อสังคมแบบมีส่วนร่วม” ช่วยเพิ่มจิตสำนึกร่วมและความพึงพอใจของนักศึกษาในระดับสูง

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น งานของ ริเรื่องรอง รัตนวิไลสกุล (2543) ชี้ให้เห็นว่าไลฟ์สไตล์และรูปแบบการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยสัมพันธ์กับความถี่ในการทำกิจกรรมและการมีเครือข่ายเพื่อน ซึ่งส่งผลต่อการปรับตัวและประสบการณ์ทางสังคมในมหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ แนวคิดของ Schiffman & Kanuk (2000) ช่วยอธิบาย “อิทธิพลของกลุ่มอ้างอิง (Reference Group)” โดยเฉพาะในวัยเรียนที่ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนสูง ทำให้สภาพแวดล้อมทางสังคมมีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมในการเข้าเรียนอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งงานของ สุภัทรา ไชยสงคราม (2561) ที่ชี้ว่าการสนับสนุนจากครอบครัวส่งผลทางอ้อมต่อแรงจูงใจและความพึงพอใจในการเรียน

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยทางสังคม ทั้งในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม มีบทบาทสำคัญต่อประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษา โดยส่งผลต่อแรงจูงใจ ความผูกพันต่อสถาบัน และความพึงพอใจในการเรียนในภาพรวม

2. ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ (Lifestyle: AIO) แนวคิดไลฟ์สไตล์ช่วยอธิบายว่าพฤติกรรม การเรียนและความพึงพอใจไม่ได้เกิดจาก “เนื้อหาวิชา” เพียงอย่างเดียว แต่เกิดจาก “รูปแบบการใช้ชีวิต” ที่แตกต่างกันของนักศึกษา โดยกรอบ AIO (Activities–Interests–Opinions) ช่วยวัดไลฟ์สไตล์อย่างเป็นระบบ

Activities (กิจกรรม) เช่น การเข้าชั้นเรียน การทำงานพาร์ทไทม์ การเข้าร่วมชมรม/กิจกรรม การใช้เวลาว่าง Interests (ความสนใจ) เช่น ความสนใจในสาขา ความชอบต่อรูปแบบการสอน หรือความสนใจในกิจกรรมเสริมทักษะ Opinions (ความคิดเห็น) เช่น ทัศนคติที่มีต่อมหาวิทยาลัย อาจารย์ หลักสูตร และประสบการณ์การเรียน

แนวคิดของ Solomon (1996) อธิบายว่า Lifestyle สะท้อนค่านิยมและรสนิยมผ่านพฤติกรรมในชีวิตจริง และสามารถใช้แยกกลุ่มคนที่มี “รูปแบบความต้องการ” แตกต่างกันได้ ขณะที่ Michman (1991) ชี้ว่า AIO ไม่เพียงบอกลักษณะการดำเนินชีวิต แต่ยังสัมพันธ์กับการตัดสินใจและทัศนคติของบุคคล

งานของ ฉันทธนันท์ ทองบุญตา (2555) และ ริเรื่องรอง รัตนวิไลสกุล (2543) สะท้อนว่าการใช้เวลาว่าง/รูปแบบชีวิตแตกต่างกันตามเพศ คณะ ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ และบริบทครอบครัว ซึ่งบอกเป็นนัยว่า “นักศึกษาแต่ละกลุ่มตอบสนองต่อการเรียนแบบเดียวกันไม่เท่ากัน” จึงควรออกแบบการเรียนรู้และกิจกรรมให้สอดคล้องกับไลฟ์สไตล์ของผู้เรียน

ที่สำคัญ แนวคิด Expectancy–Disconfirmation ของ Oliver (1980) ช่วยเชื่อม AIO เข้ากับความพึงพอใจได้อย่างชัดเจน คือ หากประสบการณ์จริงของการเรียน (เช่น วิธีสอน สื่อ กิจกรรม) “ตรงหรือเกินความคาดหวัง” ที่สอดคล้องกับไลฟ์สไตล์ จะเกิดการยืนยันเชิงบวกและนำไปสู่ความพึงพอใจ แต่หากไม่สอดคล้อง จะเกิดการยืนยันเชิงลบและเกิดความไม่พึงพอใจ

จากแนวคิดด้านไลฟ์สไตล์ (AIO) สามารถอธิบายได้ว่า กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นของ นักศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในการเรียน หากรูปแบบการเรียนการสอน และกิจกรรมของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับไลฟ์สไตล์ของผู้เรียน จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในการเรียน เพิ่มขึ้น

3. ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน (Instructional Management)

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นแกนหลักของประสบการณ์การเรียนรู้ โดยครอบคลุมตั้งแต่ คุณภาพผู้สอน วิธีการสอน เนื้อหา สื่อ/เทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ซึ่งมีผลต่อการเข้าใจเนื้อหา และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

แนวคิดร่วมสมัยด้านการสอนเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา เช่น collaborative learning, problem-based learning, blended learning ซึ่งช่วยยกระดับ engagement และทำให้การเรียน “มีความหมาย” มากขึ้น

ทฤษฎีสำคัญที่ช่วยอธิบายผลของการสอนต่อความพึงพอใจ ได้แก่ Tinto (1993) และ Student Engagement การมีส่วนร่วมของนักศึกษาสัมพันธ์กับความพึงพอใจและความสำเร็จทางการศึกษา

Kolb (1984) Experiential Learning ย้ำว่าการเรียนรู้ที่ดีเกิดจากการลงมือทำ-สะท้อนคิด-สรุปเป็น แนวคิด-ทดลองใช้ใหม่ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจลึกและรู้สึกรว่าการเรียน “จับต้องได้”

Bandura (1977) Social Learning ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการสังเกตแบบอย่าง โดยอาจารย์เป็น role model ที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการเรียน

Csikszentmihalyi (1990) Flow ถ้าความยากของงานสมดุลกับทักษะ ผู้เรียนจะมีสมาธิสูง สนุก และพึงพอใจ

Fraser (1998) Classroom Environment สภาพแวดล้อมทั้งกายภาพและจิตสังคมในห้องเรียนส่งผลต่อ ความสบายใจและการมีส่วนร่วม

งานวิจัยไทยจำนวนหนึ่งสนับสนุนว่า “หลักสูตร/วิธีสอน/อาจารย์” เป็นตัวผลักดันความพึงพอใจอย่างชัดเจน เช่น ปรีชา หมั่นคง (2547) และ ประไพ สิริพิเลิศ และคณะ (2548) ที่พบว่านักศึกษาพึงพอใจสูงเมื่อผู้สอนมีคุณลักษณะดี สอนชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือทำ ให้คำปรึกษา และมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวก รวมถึงงานของ Araya Niradpai (2018) ที่ชี้ว่าคุณภาพการบริการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยและการสื่อสารที่ชัดเจน มีผลต่อความพึงพอใจในประสบการณ์ของนักศึกษา

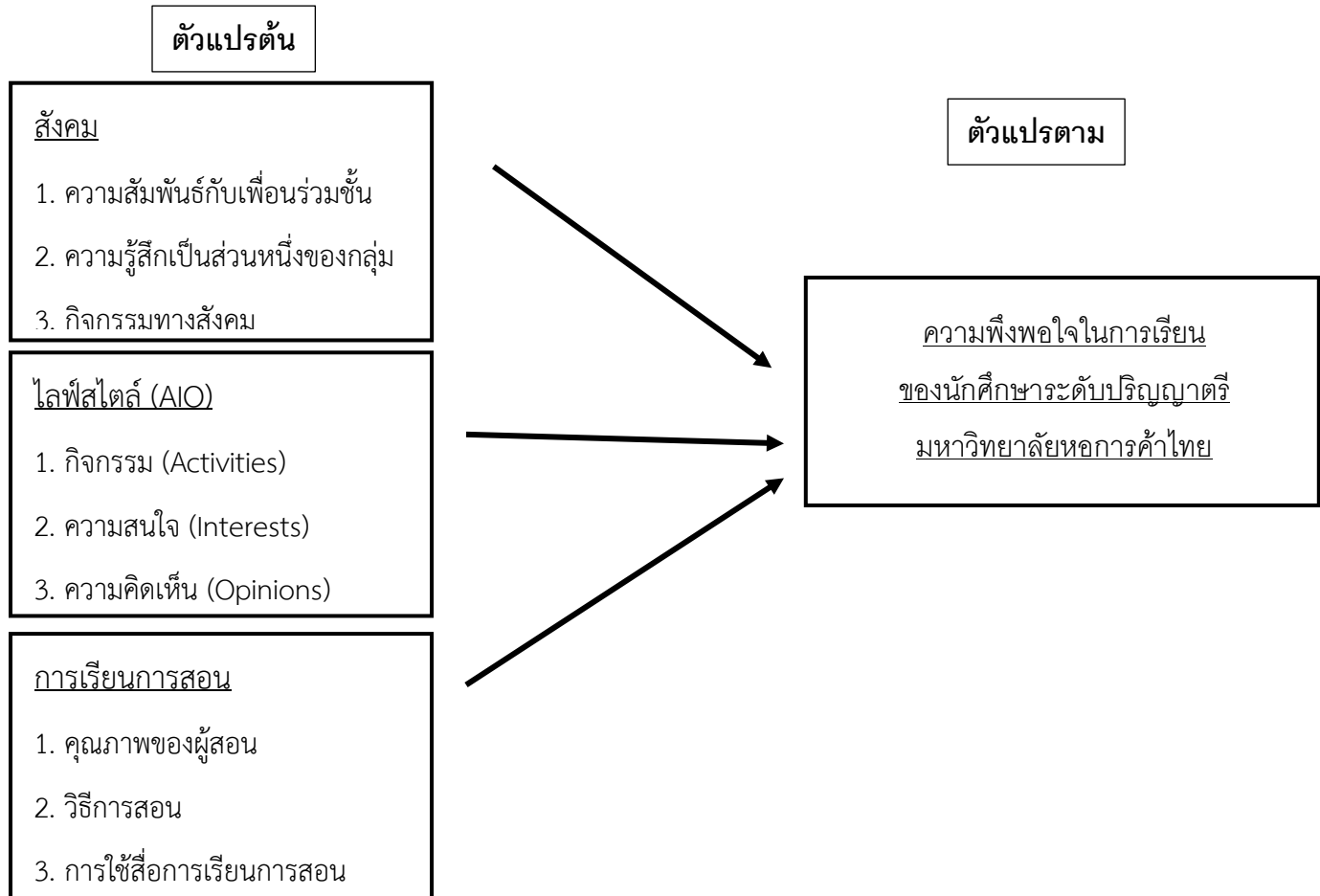
จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า คุณภาพผู้สอน วิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน และความเข้าใจในเนื้อหา เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษา และมีความสัมพันธ์โดยตรงกับระดับความพึงพอใจในการเรียน

4. แนวคิดความพึงพอใจในการเรียน (Student Satisfaction)

ความพึงพอใจในการเรียนเป็นตัวแปรตามของงานวิจัยนี้ สะท้อนความรู้สึกเชิงบวกต่อประสบการณ์ทั้งหมดในมหาวิทยาลัย ทั้งด้านวิชาการ สังคม และบรรยากาศการเรียนรู้ โดย Oliver (1997) ระบุว่า ความพึงพอใจสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ความผูกพันต่อสถาบัน และความตั้งใจเรียนต่อ

ขณะเดียวกัน แนวคิด EDT (Parasuraman, Zeithaml & Berry, 1985) อธิบายว่าความพึงพอใจเกิดจากความต่างระหว่าง “ความคาดหวัง” กับ “ประสบการณ์จริง” และทฤษฎีของ Astin (1984) ชี้ว่า engagement ที่สูงมักนำไปสู่ความพึงพอใจที่สูงขึ้น

กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย

จากแนวคิดและงานวิจัยที่ทบทวน สามารถสรุปกรอบแนวคิดได้ว่า ปัจจัยด้านสังคม, ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ (AIO) และ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นตัวแปรอิสระที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อ ความพึงพอใจในการเข้าเรียนแบบ Onsite ของนักศึกษาปริญญาตรีภาคภาษาไทย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย โดยความพึงพอใจเกิดจากการประเมินประสบการณ์จริงเทียบกับความคาดหวัง (EDT/Oliver) และถูกส่งผ่าน/หนุนเสริมด้วยการมีส่วนร่วม (Engagement) รวมถึงคุณภาพสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

ระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีแบบ Onsite ภาควิชาภาษาไทย ภาควิชา มหาวชิยาวิทยาลัยการค้าไทย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้ แบบสอบถามออนไลน์ เป็นเครื่องมือหลัก และมีการใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อช่วยตรวจสอบความถูกต้องและความสมเหตุสมผลของข้อมูล ก่อนสรุปผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ประชากรคือ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1–4 ทุกคณะ/วิทยาลัย เฉพาะนักศึกษาไทย หลักสูตร Onsite ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จำนวน 16,320 คน (ข้อมูลสำนักทะเบียนฯ ณ 11 กันยายน 2568) ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตร Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำประมาณ 394 คน และกำหนดเก็บจริง ไม่น้อยกว่า 400 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) ผ่าน Microsoft Forms ส่งลิงก์และ QR Code ไปยังคณะต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม

ตัวแปรอิสระประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. ปัจจัยด้านสังคม (ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม กิจกรรมทางสังคม)
2. ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ (AIO) (Activities, Interests, Opinions)
3. ปัจจัยด้านการเรียนการสอน (คุณภาพผู้สอน วิธีการสอน การใช้สื่อการสอน ความเข้าใจในเนื้อหา)

ส่วนตัวแปรตามคือ ความพึงพอใจในการเข้าเรียน

แบบสอบถามแบ่งเป็น 6 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป/คัดกรอง ข้อมูลด้านสังคม ข้อมูลด้านไลฟ์สไตล์ (AIO) ข้อมูลด้านการเรียนการสอน ความพึงพอใจ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ สถิติเชิงพรรณนา (ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) เพื่ออธิบายลักษณะกลุ่มตัวอย่างและระดับความคิดเห็น และใช้ สถิติเชิงอนุมานด้วยการวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) เพื่อทดสอบอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา

ผลการศึกษาวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีแบบ Onsite ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยหอการค้าไทย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Microsoft Forms จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาตรีแบบ Onsite ภาควิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2568 จำนวน 436 คน (มากกว่าขนาดตัวอย่างขั้นต่ำที่คำนวณด้วยสูตร Taro Yamane) โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Multiple Regression Analysis ผลการวิเคราะห์นำเสนอเป็น 6 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไป ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ (AIO) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ความพึงพอใจ และข้อเสนอแนะปลายเปิด

4.1 ผลการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

(1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 61) มากกว่าชาย (ร้อยละ 39) อยู่ในชั้นปีที่ 3 มากที่สุด (ร้อยละ 33.3) รองลงมาคือชั้นปีที่ 2 และ 1 ตามลำดับ โดยสังกัดคณะบริหารธุรกิจมากที่สุด (ร้อยละ 28) และส่วนใหญ่ไม่ใช่นักศึกษาทุน (ร้อยละ 94) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ช่วง 15,001–20,000 บาท (ร้อยละ 31) และมีระยะทางจากที่พักถึงมหาวิทยาลัย 0–10 กิโลเมตรมากที่สุด (ร้อยละ 33)

(2) ปัจจัยด้านสังคมในมหาวิทยาลัย ภาพรวมอยู่ในระดับ “พึงพอใจมาก” โดยเฉพาะมิติความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งข้อที่ได้คะแนนสูงสุดคือ “สามารถขอความช่วยเหลือทางการเรียนจากเพื่อนร่วมชั้นได้เสมอ” (ค่าเฉลี่ย 4.73) ขณะที่ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและกิจกรรมทางสังคมอยู่ในระดับสูงเช่นกัน สะท้อนว่านักศึกษา มีความผูกพันกับเพื่อนและกิจกรรมในมหาวิทยาลัยค่อนข้างมาก

(3) ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ (AIO) ภาพรวมอยู่ในระดับ “พึงพอใจมาก” ทั้ง 3 มิติ ได้แก่ กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น โดยด้านความคิดเห็นมีแนวโน้มคะแนนสูง เช่น การบริหารเวลาที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญต่อความพึงพอใจ แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนที่มุ่งจัดการเวลาและพัฒนาตนเอง

(4) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ภาพรวมอยู่ในระดับ “พึงพอใจมาก” โดยเฉพาะ คุณภาพของผู้สอน ข้อที่สูงที่สุดคือ “อาจารย์อธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน” (ค่าเฉลี่ย 4.78) นอกจากนี้ วิธีการสอน การใช้สื่อ และความเข้าใจในเนื้อหาอยู่ในระดับสูง สะท้อนถึงประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในมุมมองของผู้เรียน

(5) ความพึงพอใจในการเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับ “พึงพอใจมาก” โดยข้อที่ได้คะแนนสูงคือความพึงพอใจต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยโดยรวม และความตั้งใจที่จะเรียนต่อ/เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

(6) ข้อเสนอแนะปลายเปิด ข้อเสนอแนะส่วนใหญ่สะท้อนความต้องการด้าน (1) เพิ่มกิจกรรมที่น่าสนใจ (2) ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ลิฟต์ ห้องเรียน ห้องแลป ห้องสมุด (3) ลดภาระงานกลุ่ม และ (4) ปรับตารางเรียนให้เหมาะสมและคุ้มค่าการเดินทาง รวมถึงอยากให้รายวิชาทันสมัยและสอดคล้องกับอาชีพมากขึ้น

4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน (Multiple Regression) ผลการวิเคราะห์โมเดลถดถอยเชิงพหุคูณพบว่า โมเดลมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{Sig.} < .001$) และสามารถอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจในการเข้าเรียนได้ ร้อยละ 71.8 ($R^2 = 0.718$) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดร่วมกันทำนายความพึงพอใจได้ในระดับสูง

เมื่อพิจารณารายตัวแปร พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่

กิจกรรมทางสังคม (อิทธิพลเชิงบวก)

การใช้สื่อการเรียนการสอน (อิทธิพลเชิงบวก)

ความเข้าใจในเนื้อหา (อิทธิพลเชิงบวกสูงสุด)

และพบว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นมีอิทธิพลเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งอาจสะท้อนลักษณะความสัมพันธ์ที่เมื่อเข้มข้นมากขึ้นอาจกระทบต่อสมดุลการเรียนหรือความคาดหวังภายในกลุ่ม

4.3 สรุปท้ายบท โดยสรุป นักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมีความพึงพอใจต่อการเรียนแบบ Onsite ในระดับสูง ทั้งในมิติด้านสังคม ไลฟ์สไตล์ และการเรียนการสอน และผลการวิเคราะห์เชิงอนุมานชี้ว่า “ความเข้าใจในเนื้อหา” เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ รองลงมาคือการใช้สื่อการเรียนการสอน และกิจกรรมทางสังคม ขณะเดียวกันข้อเสนอแนะของนักศึกษาชี้ว่ามหาวิทยาลัยควรเร่งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ลดภาระงานกลุ่ม ปรับตารางเรียน และเพิ่มกิจกรรมที่ตอบโจทย์ผู้เรียน เพื่อยกระดับประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Onsite ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปผลการศึกษาวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีแบบ Onsite ภาควิชาภาษาไทย ภาควิชา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า ปัจจัยทางสังคม, ไลฟ์สไตล์ (AIO) และ การจัดการเรียนการสอน ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาอย่างไร เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ (Microsoft Forms/QR Code) กลุ่มตัวอย่าง 436 คน สุ่มแบบสะดวก วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาและ Multiple Regression (SPSS)

สรุปผลการศึกษาวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (61%) อายุ 18–22 ปี มากที่สุดคือ ชั้นปี 3 (33.3%) สังกัดคณะบริหารธุรกิจมากที่สุด (28%) ส่วนใหญ่ไม่ใช่ นักศึกษาทุน (94%) รายได้ต่อเดือน ช่วง 15,001–20,000 บาทมากที่สุด (31%) และพักไม่เกิน 10 กม. จากมหาวิทยาลัยมากที่สุด (33%)

ปัจจัยด้านสังคม ภาพรวมอยู่ระดับ “พึงพอใจมาก” (เฉลี่ยรวมประมาณ 4.56) โดยเด่นที่ “ขอความช่วยเหลือทางการเรียนจากเพื่อนได้เสมอ” รวมถึงมิตินิสัยเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและกิจกรรมทางสังคมที่ช่วยเสริมประสบการณ์การเรียน

ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ (AIO) ภาพรวมอยู่ระดับ “พึงพอใจมาก” (เฉลี่ยรวมประมาณ 4.52) โดย นักศึกษาให้ความสำคัญกับการบริหารเวลา การติดตามเทรนด์ที่เกี่ยวข้องกับสาขา และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียน Onsite

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ภาพรวมอยู่ระดับ “พึงพอใจมาก” (เฉลี่ยรวมประมาณ 4.67) จุดเด่นคือ คุณภาพผู้สอน, วิธีการสอนที่ช่วยนำไปใช้ได้จริง, การใช้สื่อการสอน, และ ความเข้าใจในเนื้อหา/การประยุกต์ใช้ได้

ผลการทดสอบสมมติฐาน (Regression) ปัจจัยทางสังคม โดยรวมมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญ (องค์ประกอบย่อยหลายด้านมีนัยสำคัญ)

ไลฟ์สไตล์ (AIO) โดยรวม “มีผลบางส่วน” โดยเฉพาะมิติ Activities มีผลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่ Interests/Opinions ไม่ชัดเจน

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาในระดับองค์ประกอบย่อย พบว่า ความเข้าใจในเนื้อหาและการใช้สื่อการเรียนการสอนมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยความเข้าใจในเนื้อหาเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงที่สุด

(โดยภาพรวม โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจได้ในระดับสูง)

อภิปรายผล (สรุปใจความ) ผลการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางสังคม ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ (AIO) และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีแบบ Onsite ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย โดยผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และปัจจัยทั้งสามด้านมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา

ด้านปัจจัยทางสังคม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางสังคมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา โดยเฉพาะความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมของมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Schiffman และ Kanuk (2000) ที่อธิบายว่า กลุ่มอ้างอิงและสภาพแวดล้อมทางสังคมมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคล โดยเฉพาะในวัยนักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนค่อนข้างสูง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เปรมฤดี ศรีวิชัย และพิมพ์มล วงศ์ไชยา (2012) ที่พบว่าความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Sense of Belonging) มีความสัมพันธ์กับความสุขและความพึงพอใจของนักศึกษา รวมถึงงานวิจัยของ ผจงจิต ไกรถาวร และกมลรัตน์ กิตติพิมพ์านนท์ (2012) ที่พบว่าความผูกพันต่อสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์กับความสุขในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและการได้รับการยอมรับจากสังคมในมหาวิทยาลัย ช่วยให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกมั่นคงทางจิตใจ มีแรงจูงใจในการเรียน และมีความสุขกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยมากขึ้น

ด้านปัจจัยไลฟ์สไตล์ (AIO) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการเรียน โดยเฉพาะด้านกิจกรรม (Activities) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สะท้อนรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Solomon (1996) ที่อธิบายว่า ไลฟ์สไตล์เป็นรูปแบบการใช้ชีวิตที่สะท้อนผ่านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Michman (1991) ที่ระบุว่า

AIO สามารถใช้ในการอธิบายพฤติกรรมและความต้องการที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลได้เป็นอย่างดี รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธันยธนันท์ ทองบุญตา (2555) ที่พบว่ารูปแบบการใช้เวลาว่างและกิจกรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความพึงพอใจในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่สามารถบริหารเวลาได้ดี มีความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการศึกษา จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับระบบการเรียนแบบ Onsite ได้ดีกว่า ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในการเรียนในระดับสูง

ด้านปัจจัยการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า เมื่อพิจารณาในระดับองค์ประกอบย่อย พบว่าความเข้าใจในเนื้อหาและการใช้สื่อการเรียนการสอนมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพึงพอใจในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยความเข้าใจในเนื้อหาเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงที่สุด ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับการได้รับความรู้ที่เข้าใจง่าย ชัดเจน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง รวมถึงการใช้สื่อการเรียนการสอนที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Tinto (1993) และ Kolb (1984) ที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง โดยผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจและความพึงพอใจเมื่อได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้จริง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประไพ สิทธิเลิศ และคณะ (2548) ที่พบว่าคุณภาพของผู้สอน วิธีการสอน และการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาให้ความสำคัญกับการได้รับความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง การได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

โดยสรุป ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางสังคม ปัจจัยด้านไลฟ์สไตล์ (AIO) และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ล้วนมีบทบาทสำคัญต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีแบบ Onsite ภาคภาษาไทย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม การออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับไลฟ์สไตล์ของนักศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมความพึงพอใจในการเรียนและยกระดับคุณภาพประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาในระยะยาว

บรรณานุกรม

- กัสดาร แดงน้อย. (2555). กิจกรรมนักศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญทางสังคมที่ส่งเสริมความพึงพอใจและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา [รายงานการวิจัย]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- กิตติศักดิ์ อินทรสาร. (2557). ปัจจัยสังคม วัฒนธรรม และจิตวิทยาที่ส่งผลต่อความคาดหวังในการบริการของธุรกิจจัดหาซื้อของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร [สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ]. DSpace บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
<http://dspace.bu.ac.th/jspui/handle/123456789/1365>
- ฉันทนันท์ ทองบุญตา. (2555). พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (รายงานผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. <https://libdoc.dpu.ac.th/research/146686.pdf>
- นฤมล วิจิตรจรรยา. (2565). จิตวิทยาการศึกษาและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นักวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย. (2565). กิจกรรมเพื่อสังคมแบบมีส่วนร่วม การส่งเสริมจิตสำนึกร่วมและจิตสาธารณะของนักศึกษา. วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ, 10(2), 1–11. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JIRGS/article/view/264769>
- เปรมฤดี ศรีวิชัย, และ พิมพิมล วงศ์ไชยา. (2555). ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง (Sense of belonging) ของนักศึกษาเป็นปัจจัยทางสังคมสำคัญที่สัมพันธ์กับสุขภาพจิต. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย, 57(3), 325–334.
- ผจงจิต ไกรถาวร, และ กมลรัตน์ กิตติพิมพานนท์. (2557). ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน: ความสัมพันธ์กับความสุขในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา. วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 20(3), 10–22.
https://www.rama.mahidol.ac.th/nursing/sites/default/files/public/journal/2557/issue_03/20_10.pdf

ริเรืองรอง รัตนวิไลสกุล. (2543). การศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอม

เกล้าธนบุรี. *วารสารวิจัยและพัฒนา มจร.*, 23(2), 77–93.

https://digital.lib.kmutt.ac.th/journal/kmuttv23n2_7.pdf

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2565). *สถิติการศึกษา 2565*.

https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/statistics_and_indicators?impt_branch=303

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2566). *รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร*.

https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/survey_detail/9u

เสกสรร สายสีสอด, ดศพร เกิดทิม, ปริญชัย จำปาศักดิ์, ลลิตา ศรีตะหา, พลอยชมพู บุญมา, และ ภาณุรักษ์
อุตรักษ์. (2565). การศึกษาพฤติกรรมการดำรงชีวิต (Lifestyles) และความพึงพอใจในการดำรงชีวิต
ของกลุ่ม LGBTQ+ ในจังหวัดอุดรธานี. *วารสารการบริหารท้องถิ่นและนวัตกรรมสังคม*, 6(2), 45–58.

<https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jmspsru/article/view/253121>

NeVille, C., & Sirasoonthorn, P. . (2021). Social media as the learning platform of power in Thai
university students. *Humanities, Arts and Social Sciences Studies*, 162–170.

<https://doi.org/10.14456/hasss.2021.16>

Solomon, M. R. (1996). *Consumer behavior: Buying, having, and being* (5th ed.). Prentice Hall.

Than, W. W. (2020). *A meta-analysis on factors influencing student satisfaction in higher
education* [Master's thesis, Graduate School of Human Sciences, Assumption
University]. ResearchGate.

https://www.researchgate.net/publication/352441674_A_META-

[ANALYSIS_ON_FACTORS_INFLUENCING_STUDENT_SATISFACTION_IN_HIGHER_EDUCATION](https://www.researchgate.net/publication/352441674_A_META-ANALYSIS_ON_FACTORS_INFLUENCING_STUDENT_SATISFACTION_IN_HIGHER_EDUCATION)